

за новитѣ идеи, хората минаватъ презъ страдания, които укрепватъ нервната имъ система. Така подготвени, тѣ възприематъ новитѣ идеи, асимилиратъ ги добре и се радватъ на резултатитѣ отъ тѣхъ. Ще каже нѣкой, че много е страдалъ, докато се нагоди къмъ новитѣ идеи. — Много е страдалъ, но и много ще се радва. На всѣка скръбъ отговаря по една радостъ. Ако нѣкой казва, че не е страдалъ, ние знаемъ, че той не се е радвалъ. Не може да се радва човѣкъ, докато не е страдалъ. Казвате, че праведнитѣ сж имали голѣми изпитания. — Щомъ сж минали презъ изпитания, ще минатъ и презъ голѣми радости. — Защо идатъ страданията? — Защото искате радости. — Не може ли безъ страдания? — Ако искате животъ безъ радости, може да минете безъ страдания. Страданията предшествуватъ радоститѣ. Едно време радоститѣ сж предшествували страданията, но сега обратно: първо идатъ страданията, а после — радоститѣ.

Казвамъ: Нѣма нищо страшно въ страданията, но човѣкъ трѣбва да бжде силенъ, да ги понася разумно. Силенъ човѣкъ е онзи, който е свързанъ съ Първата Причина на нѣщата. Той има знания и може да постигне, каквото желае. Обаче, щомъ прекъсне връзката си съ Първата Причина, той губи знанието, силата си и се чувствува като малка лодка всрѣдъ развълнувано море. За да понася лесно страданията, човѣкъ трѣбва да развива музикалното си чувство. Когато скърби музикално, човѣкъ ра-